

دانشگاه صنعتی اصفهان

دانشکده مکانیک

شبیه‌سازی فرآیند هیدروفورمینگ لوله تحت اثر ارتعاشات التراسونیک به روش اجزای محدود

پایان‌نامه کارشناسی ارشد مهندسی مکانیک - طراحی کاربردی

مهدی زارعی

استاد راهنما

دکتر محمود فرزین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشگاه صنعتی اصفهان

دانشکده مهندسی مکانیک

پایان نامه کارشناسی ارشد مهندسی مکانیک _ طراحی کاربردی آقای مهدی زارعی

تحت عنوان

شبیه‌سازی فرایند هیدروفرمینگ لوله تحت اثر ارتعاشات التراسونیک

به روش اجزای محدود

در تاریخ 22 / 08 / 1390 توسط کمیته‌ی تخصصی زیر مورد بررسی و تصویب نهایی قرار گرفت.

دکتر محمود فرزین

1- استاد راهنمای پایان‌نامه

دکتر محمد مشایخی

2- استاد مشاور پایان‌نامه

دکتر محمدرضا فروزان

3- استاد داور

دکتر مهران مرادی

4- استاد داور

دکتر محمدرضا سلیم‌پور

سرپرست تحصیلات تکمیلی دانشکده

کلیه‌ی حقوق مادی مترتب بر نتایج مطالعات،
ابتکارات و نوآوری‌های ناشی از تحقیق موضوع
این پایان‌نامه (رساله) متعلق به دانشگاه صنعتی
اصفهان است.

پندرم به

پدر و مادر عزیزم، آنانکه منظر عشق و محبت اند و بارون خورشید وجودشان پر تو انشان بزم اندیشه اند

آنانکه مویشان سپیدی گرفت تا رویم سپید ماند

آنانکه فروغ نگاهشان، گرمی کلامشان و روشنی ریاضاتشان سر براید های زندگی ام بردند

آنانکه لاسی قامت در شکستگی قافشان تبیی یافت.

فهرست مطالب

عنوان

صفحه

فهرست مطالب هشت

چکیده 1

فصل اول: مقدمه

1-1- مقدمه 2

1-2- اهداف 3

فصل دوم: هیدروفرمینگ لوله کلاسیک و التراسونیک

1-2-1- مقدمه 4

2-2- سیستم هیدروفرمینگ لوله 5

2-2-1- طبقه بندی قطعات هیدروفرمینگ لوله 6

2-2-2- پارامترهای هیدروفرمینگ لوله 8

2-2-2- الف- جنس لوله 8

2-2-2- ب- مسیر بارگذاری 8

2-2-2- ج- هندسه و ابعاد لوله 9

2-2-2- د- جنبه های روانکاری در هیدروفرمینگ لوله 10

2-2-2- ه- شکل پذیری در هیدروفرمینگ لوله 12

2-2-2- و- شکل پذیری در هیدروفرمینگ لوله با قالب های مسطح 17

- 18..... 3-2-2- راه های بهبود شکل پذیری در هیدروفرمینگ لوله
- 20..... 3-2- شکل دهی با التراسونیک
- 21..... 1-3-2- سیستم التراسونیک
- 22..... 2-3-2- تأثیر ارتعاشات التراسونیک
- 23..... 4-2- پتانسیل بهبود شرایط روانکاری با اعمال ارتعاشات روی قالب در فرایند هیدرو فرمینگ لوله
- 23..... 5-2- استفاده از روش اجزاء محدود
- 25..... 6-2- تولید امواج التراسونیک

فصل سوم: شبیه سازی عددی

- 26..... 1-3-1- مقدمه
- 27..... 2-3-2- شبیه سازی اجزای محدود مدل متقارن محوری
- 27..... 1-2-3- مدل سازی اجزاء در محیط part
- 28..... 2-2-3- تعیین خصوصیات لوله در محیط property
- 28..... 3-2-3- مونتاژ اجزاء شبیه سازی در محیط Assembly
- 29..... 4-2-3- تعیین نوع و شرایط حل مسئله در محیط step
- 29..... 5-2-3- تعریف نوع تماس سطوح اجزاء در تماس با هم در محیط interaction
- 30..... 6-2-3- تعریف شرایط بارگذاری و شرایط مرزی در محیط load
- 30..... 7-2-3- شبکه بندی اجزاء در محیط Mesh
- 30..... 8-2-3- حل مسئله محیط job
- 30..... 3-3- شبیه سازی اجزای محدود مدل دوبعدی

- 30..... 1-3-3- مدل سازی اجزاء در محیط part
- 31..... 2-3-3- تعیین خصوصیات لوله در محیط property
- 31..... 3-3-3- مونتاژ اجزاء شبیه سازی در محیط Assembly
- 32..... 4-3-3- تعیین نوع و شرایط حل مسئله در محیط step
- 32..... 5-3-3- تعریف نوع تماس سطوح اجزاء در تماس با هم در محیط interaction
- 32..... 6-3-3- تعریف شرایط بار گذاری و شرایط مرزی در محیط load
- 32..... 7-3-3- شبکه بندی اجزاء در محیط Mesh
- 32..... 8-3-3- حل مسئله محیط job

فصل چهارم: نتایج مدلسازی و تحلیل نتایج

مدل متقارن محوری

- 33..... 1-1-4- مقدمه
- 33..... 2-1-4- بررسی نتایج به دست آمده از مقیاس دهی جرم
- 35..... 3-1-4- مسیر بار گذاری
- 35..... 4-1-4- بررسی اثر ارتعاشات التراسونیک بر نیروی شکل دهی در فرایند بالچینگ
- 39..... 5-1-4- اثر دامنه ارتعاشات بر روی افزایش شکل دهی
- 40..... 6-1-4- اثر فرکانس بر روی شکلدهی و نیروی شکل دهی
- 42..... 7-1-4- بررسی اثر ضریب اصطکاک

مدل دو بعدی

- 44..... 1-2-4- مقدمه

- 44..... 2-2-4- بررسی نتایج به دست آمده از مقیاس دهی جرم
- 45..... 3-2-4- مسیر بار گذاری
- 46..... 4-2-4- تاثیر ارتعاشات التراسونیک بر روی شعاع گوشه
- 47..... 5-2-4- تاثیر ضریب اصطکاک بر روی شعاع گوشه در فرایند هیدروفورمینگ لوله با ارتعاشات التراسونیک
- 48..... 6-2-4- تاثیر ارتعاشات التراسونیک بر روی اندازه لوله
- 50..... 7-2-4- تاثیر ارتعاشات التراسونیک بر روی توزیع ضخامت
- 51..... 3-4- اعتبارسنجی نتایج
- 53..... 3-4- وابستگی مش

فصل پنجم: نتیجه گیری و پیشنهادات

- 54..... 1-5- مقدمه
- 54..... 2-5- نتیجه گیری
- 55..... 3-5- پیشنهادات
- 56..... مراجع

چکیده:

فرایند هیدروفرمینگ لوله یکی از روش های نوین شکل دهی فلزات است که به مرور به یکی از روش های شکل دهی در صنعت بدل شده است. علت این امر مزایای گسترده این فرایند در افزایش قابلیت های مطلوب قطعه از جمله افزایش استحکام، کاهش وزن، عملیات های ثانویه کمتر و دست یابی به تolerانس های ابعادی دقیق تر است. با گسترش روش اجزای محدود و توسعه مفاهیم مربوطه استفاده از نرم افزارهای آنالیز اجزای محدود به علت پیچیدگی های ذاتی در فرایندهای هیدروفرمینگ لوله به عنوان یک ضرورت مطرح گردیده و روز به روز بر تعداد مقالات مرتبط افزوده می شود. هدف از معرفی ارتعاشات التراسونیک در فرایند هیدروفرمینگ لوله افزایش شکل پذیری و ایجاد شرایط روانکاری بهتر درمرز لوله و قالب است. تاکنون در این زمینه هیچ گونه شبیه سازی صورت نگرفته است. روش اجزای محدود برای طراحی سیستم هیدروفرمینگ لوله با ارتعاشات التراسونیک جهت ایجاد شرایط مرزی مناسب که حداکثر اثرات مفید را از ارتعاشات التراسونیک بدهد مورد استفاده قرار گرفت. در این پژوهش لوله به صورت دو بعدی و قالب به صورت صلب در نظر گرفته شده است و تاثیر ارتعاشات التراسونیک بر روی شکل دهی لوله مورد بحث و مطالعه قرار گرفته است. از نتایج به دست آمده از مدل متقارن محوری مشاهده شد که استفاده از ارتعاشات التراسونیک نیروی شکل دهی را کاهش داده و باعث افزایش قطر شکل دهی می شود. همچنین از نتایج به دست آمده از مدل دو بعدی مشاهده شد که ارتعاشات التراسونیک کاهش شعاع گوشه را به دنبال دارد.

کلمات کلیدی: هیدروفرمینگ لوله، اجزای محدود، ارتعاشات التراسونیک

فصل اول

مقدمه

1-1 مقدمه

در اوایل دهه 90 میلادی هیدروفرمینگ یک فرایند شکل دهی مؤثر و عملی برای صنعت اتومبیل سازی معرفی شد. از آن موقع به بعد تمرکز به این فرایند به طور پایداری شروع به رشد کرد. هیدروفرمینگ لوله یکی از کاربردهای هیدروفرمینگ و یک روش عالی در ساخت قطعات پیچیده با قابلیت تکرار بالا و قیمت ابزار پایین می باشد. اساس فرایند هیدروفرمینگ استفاده از فشار داخلی و جا به جایی محوری برای تبدیل لوله ها به قطعات لوله ای شکل با سطح مقطع نسبتاً پیچیده است. هیدروفرمینگ لوله، فرایند شکل دهی است، که با استفاده از فشار کنترلی و تغذیه محوری، لوله به شکل مورد نظر تغییر پیدا می کند. هیدروفرمینگ لوله عمدتاً در صنایع خودرو، صنایع هواپیما و وسایل خانگی استفاده می شود. مزایای اصلی هیدروفرمینگ لوله در مقایسه با فرایندهای ساخت متداول عبارتند از: استحکام قطعه، کاهش وزن، عملیات ثانویه کمتر و استحکام و سختی بالاتر می باشد. با این حال، این فرایند معایبی نیز دارد همچون کندی انجام فرایند، تجهیزات گران قیمت و عدم دانش گسترده برای کنترل فرایند و طراحی ابزار. هیدروفرمینگ لوله فرایندی است که به بسیاری از متغیرها مانند مسیر بارگذاری، شکل پذیری ماده و شرایط روانکاری وابسته است. شکل پذیری می تواند به عنوان مقدار کشش یا تغییر شکل بدون شکست در طول فرایند تعریف شود. بهبود شکل پذیری در هیدروفرمینگ لوله بسیار مهم است زیرا قابلیت کارآیی فرایند را تعیین می کند. این پژوهش به بررسی تکنولوژی التراسونیک به عنوان یک روش بهبود شرایط روانکاری و شکل پذیری در هیدروفرمینگ لوله می پردازد. ارتعاشات التراسونیک با دقت بالا ثابت کرده برای دیگر فرایندهای شکل دهی فلزات

، با توجه به کاهش بار محوری و تنش اصطکاکی مفید بوده و انتظار می رود که استفاده از ارتعاشات التراسونیک برای هیدروفرمینگ لوله نیز مفید باشد.

1-2 اهداف پژوهش

پژوهش حاضر به مطالعه استفاده از ارتعاشات التراسونیک به عنوان روشی برای افزایش شکل پذیری و بهبود شرایط روانکاری می پردازد.

اهداف کلی عبارتند از :

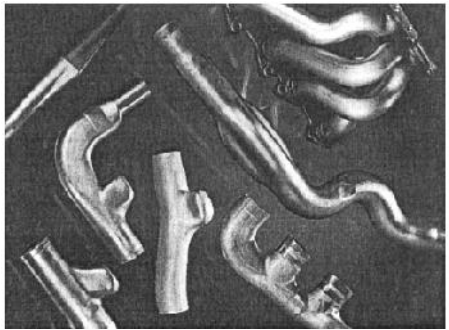
- درک مکانیک تغییر شکل در هیدروفرمینگ لوله، شکل پذیری و پارامترهای تأثیر گذار.
- ارائه مدل اجزاء محدود فرایند هیدروفرمینگ لوله با ارتعاشات التراسونیک در نرم افزار ABAQUS 6.10 و مقایسه آن با هیدرو فرمینگ لوله کلاسیک.
- مطالعه اثر اندازه لوله در شکل پذیری و تأثیر ارتعاشات التراسونیک در شکل پذیری برای اندازه های مختلف لوله.

فصل دوم:

مکانیک هیدروفرمینگ لوله کلاسیک و التراسونیک

2-1 مقدمه

هیدروفرمینگ لوله فرایندی است که در آن با استفاده از فشار کنترلی و تغذیه محوری، شکل لوله به شکل مورد نظر تغییر می‌یابد. فرایند هیدروفرمینگ لوله را می‌توان بر اساس استفاده از فشار هیدرولیکی (داخلی یا خارجی) تفکیک کرد. در یک فرایند معمولی هیدروفرمینگ، فشار به صورت داخلی که از امولسیون آب روغن به صورت ابزار شکل‌دهی استفاده می‌شود [۱۶] و [۱۷]. از کاربردهای هیدروفرمینگ لوله می‌توان در صنعت خودرو، در صنایع هواپیمایی و در ساخت وسایل بهداشتی نام برد. و در صنعت خودرو می‌توان در سیستم آگزوز، میل بادامک، قاب رادیاتور، و اکسل‌های جلو و عقب، شاسی موتور، میل لنگ، شفت، فریم صندلی، قطعات بدنه [۱] و کاربردهای خانگی به لوله کشی اجزاء و اتصالات اشاره کرد [۸]. شکل 1-1 قطعاتی از هیدروفرمینگ لوله را نشان می‌دهد. برخی از مزایای استفاده از هیدروفرمینگ لوله در مقایسه با تکنولوژی قالب‌گیری معمولی عبارتند از: استحکام قطعات، کاهش وزن، کیفیت بالاتر، عملیات ثانویه کمتر، کاهش تolerانس ابعادی، کاهش ضایعات، برگشت فنی کمتر، و بهبود استحکام ساختاری و سختی. اما این فرایند، معایبی هم مانند کندی فرایند، تجهیزات گران قیمت و عدم دانش کافی برای طراحی فرایند و ابزار دارد [۸].

ب

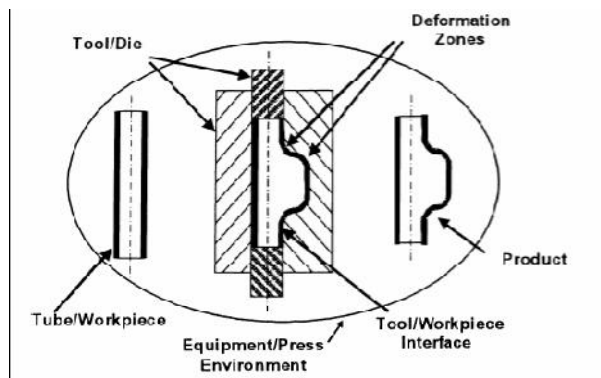
الف

شکل 2-1: نمونه قطعات هیدروفرمینگ: (الف) مراحل هیدروفرمینگ سینی طبق زیر موتور (ب) قطعاتی از سیستم یک اگزوز [۱۶] و [۱۷]

به منظور افزایش پیاده سازی این تکنولوژی در صنعت قالب ، بایستی برخی از مسائل مشخص شوند: جنس لوله ها (انتخاب جنس و کیفیت لوله های ورودی) ، قبل از طراحی پیش فرم و نحوه تولید ، استفاده از شبیه سازی کامپیوتری ، انتخاب روان کننده های موثر و افزایش عملکرد روان سازی ، و بهبود شکل پذیری لوله .

2-2 سیستم هیدروفرمینگ لوله

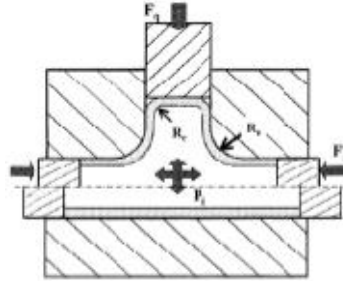
به منظور درک فرایند هیدروفرمینگ لوله، و برای پیدا کردن راه حل ها ، مسئله با تجزیه و تحلیل روی سیستم هیدروفرمینگ لوله انجام می شود. اجزاء این سیستم عبارتند از جنس ، فرایند ، ابزار و تجهیزات ، (شکل 2-2) که هر کدام از این اجزاء از هندسه اولیه لوله و خواص ماده تا کیفیت قطعه نهایی تغییر می کنند

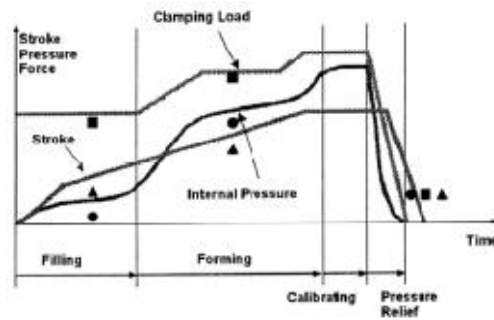
شکل 2-2: اجزای سیستم هیدروفرمینگ لوله [۱]

ترتیب کلی فرایند هیدروفرمینگ لوله عبارت است از : پر شدن ، شکل گیری و کالیبراسیون. فرایند هیدروفرمینگ لوله برای به دست آوردن لوله T شکل، در شکل 3-2 و مسیر بارگذاری برای این فرایند در شکل 3-2 (ب) نشان داده شده است . شکل 3-2 (ج) ترتیب عملیات را نشان می دهد لوله های ورودی بین قالب ها قرار گرفته و قالب ها بسته

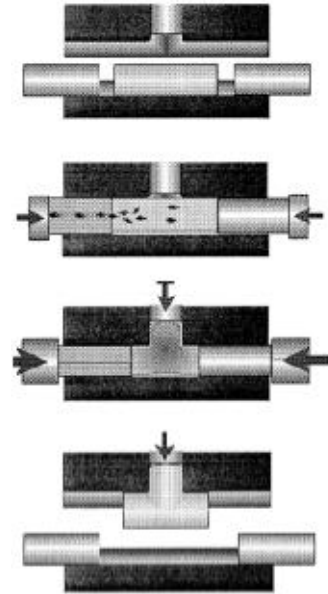
می شوند و کل سیستم ایزوله می شود. لوله با مایع پر شده و فشار آن افزایش می یابد، و لوله به ناحیه تغییر شکل فشار داده می شود. لوله همچنین از دو طرف قالب تغذیه می شود. با هدف بهبود قابلیت شکل دهی لوله به طور همزمان تغذیه محوری و فشار داخلی کنترل می شود. ممکن است برای شکل شعاع گوشه کوچک نیاز به فشار زیادی در انتهای فرایند تحت عنوان کالیبراسیون باشد. در طول مرحله کالیبراسیون با افزایش فشار داخلی به ماده گوشه و کنار کشیده می شود [۱].

الف

ب

ج

شکل 2-3: فرایند هیدروفرمینگ برای لوله T شکل: (الف) نمایش شماتیک وضعیت اولیه و

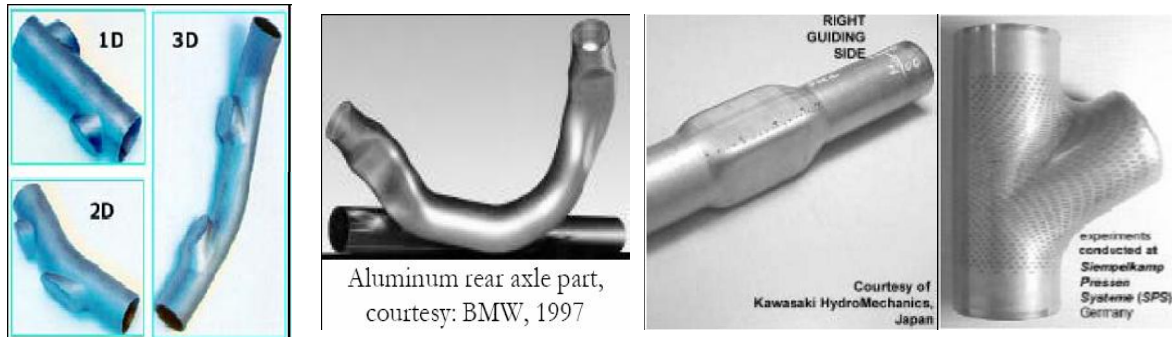
نهایی لوله، (ب) مسیر بارگذاری و (ج) ترتیب فرایند [۱]

نمایش شماتیکی از سیستم فرایند هیدروفرمینگ لوله به شناسایی متغیرهای مؤثر برای یک فرایند هیدروفرمینگ لوله صحیح کمک می کند، متغیرهای مؤثر عبارتند از: خواص جنس، شکل پذیری، کیفیت لوله های ورودی، مسیرهای بارگذاری، شرایط روانکاری درمرز لوله و قالب و هندسه نهایی مورد نظر (شکل و ابعاد) [۱].

2-2-1 طبقه بندی قطعات هیدروفرمینگ لوله

قطعات هیدروفرمینگ لوله را می توان با توجه به امتداد محور طولی، ویژگی و موقعیت نسبت به محور طولی، و سطح مقطع دسته بندی کرد [۲۱]. برخی از دسته بندی های مهم هندسی عبارتند از:

- برآمدگی^۱: لوله متقارن نسبت به یک طرف شاخه انبساط می یابد، مانند T شکل و Y شکل (شکل 4-2-الف).
- بالجینگ^۲: محیط مقطع لوله به صورت گرد، مربع، و یا شکل نامنظم افزایش می یابد (شکل 4-2-ب).
- خمیدگی^۳: محور مرکزی لوله خم می شود (شکل 4-2-ج).
- اسپلین^۴: محور مرکزی لوله می تواند یک صفحه (یک بعدی) یا می تواند در دو یا سه صفحه باشد (دو بعدی، سه بعدی) (شکل 4-2-د).

د

ج

ب

الف

شکل 4-2: طبقه بندی لوله ها: (الف) برآمدگی، (ب) بالجینگ، (ج) خم و (د) اسپلین های یک بعدی، دو بعدی و سه بعدی [۲۱]

هیدروفرمینگ لوله همچنین می تواند بر اساس میزان تغذیه محوری لازم طبقه بندی شود. این طبقه بندی شامل فرایند هیدروفرمینگ لوله بدون تغذیه محوری (انبساط تنها تحت فشار داخلی)، تغذیه کم، تغذیه به طور متوسط و تغذیه زیاد. شرایط تنش و کرنش برای هر گروه متفاوت است. به طور کلی برای دو گروه اول از آنجایی که تغییر شکل شعاعی بیشتر است، می توان از شرایط کرنش صفحه ای یا تنش صفحه ای استفاده کرد. بالجینگ آزاد یک استثنا است که در آن تغییر شکل تحت شرایط تنش صفحه ای است. برای دو گروه آخر حالت تنش سه بعدی است. ویژگی های مختلف هندسی قطعات به گروه خاصی تعلق دارد. به عنوان مثال برای قطعه T شکل با اسپلین، یک بعدی به منظور به دست آوردن ارتفاع مورد نیاز برآمدگی تغذیه محوری لازم است.

اما قطعه شاسی موتور خم های سه بعدی بسیاری دارد و به همین دلیل نمی توان از تغذیه محوری استفاده کرد. تغییر شکل با کمی تغذیه محوری در انتهاها صورت می گیرد.

¹ protrusion

² bulging

³ bending

⁴ spline

2-2-2 پارامترهای فرایند هیدروفرمینگ لوله

2-2-2-الف جنس لوله

متغیرهای معرفی شده توسط جنس لوله عبارتند از :

- خواص ماده : ترکیب شیمیایی ، تنش تسلیم ، استحکام کششی نهایی ، درصد ازدیاد طول و ویژگی های جریان.
- ابعاد : قطر لوله و ضخامت دیواره لوله.

• کیفیت لوله های ورودی و روش تهیه لوله ، که می تواند جوش شده یا بدون جوش باشد.

تمامی این متغیر ها برای انجام صحیح فرایند هیدروفرمینگ لوله ضروری هستند و باید بر اساس نیازهای قطعه نهایی و بازبینی دقیق در جریان فرایند تولید مشخص شوند [۵]. هنگام ساخت ، خمش و پیش فرم لوله قبل از آن که لوله وارد فرایند هیدروفرمینگ شود، خواص ماده و شکل پذیری تغییر خواهد کرد و برخی از خواص شکل پذیری تغییر پیدا می کند. در صنعت چندین آزمایش برای تعیین خواص ماده وجود دارد. آزمایشی که به طور گسترده استفاده می شود آزمایش کشش بر روی نمونه های تخت گرفته شده از ورق حلقوی قبل از تبدیل به لوله است. اما اطلاعات به دست آمده به دلیل افزایش تغییر شکل پلاستیک در لوله در خلال تولید لوله کاملاً درست نیستند.

همچنین در طول فرایند هیدروفرمینگ لوله، لوله در معرض وضعیت تنش دومحوری قرار می گیرد که با وضعیت به نمایش گذاشته از تنش در آزمایش کشش متفاوت است (کشش یک طرفه). در مجموع ، تنش جریان نمونه لوله به احتمال زیاد با نمونه ورق که لوله از آن ساخته شده تفاوت دارد. خواص لوله باید درست قبل از انجام هیدروفرمینگ تعیین شود. برای پرداختن به این موضوع برخی از محققان آزمایش های مختلفی برای تعیین خواص ماده پیشنهاد کردند. آزمایش هایی که معمولاً استفاده می شوند عبارتند از: آزمایش مخروط و آزمایش بالچینگ.

در سال 2000 تأثیر پارامترهای مختلف بر شکل پذیری بررسی مطالعه شد. پارامترهایی که مطالعه شد شامل پارامتر ناهمسانگردی (t) ، ضریب کرنش سختی (n) ، ضخامت اولیه و طول لوله بود [۱۷].

در مطالعه دریافتند که n و t تأثیر زیادی در شکل انبساط آزاد لوله و توزیع کرنش دارد و برای مقادیر بزرگتر n و t منجر به توزیع یکنواخت کرنش خواهد شد و به تغییر شکل های بزرگتری انجامد.

2-2-2-ب مسیر بارگذاری

شکل پذیری تنها متأثر از جنس لوله نیست بلکه تابع مسیر بارگذاری و اندازه لوله نیز می باشد. مسیر بارگذاری نامناسب منجر به شکست می شود. حالت های متداول شکست در هیدروفرمینگ لوله عبارتند از : ترکیدن به علت نازکی روی دیواره لوله که منجر به شکستگی می شود و چروک که به دلیل کماتش موضعی است. میزان تغذیه محوری باید با فشار داخلی شود متناسب باشد اگر فشار داخلی سریع اعمال شود و تغذیه محوری به آرامی ، ترک به

وجود می‌آید و لوله خواهد شکست چرا که ماده به اندازه کافی برای جریان به فضاهای خالی قالب وجود ندارد حال اگر فشار داخلی به آرامی اعمال می‌شود و تغذیه محوری به سرعت، کماتش یا چروک به وجود می‌آید [۷].

تعیین مسیر بهینه بارگذاری (فشار داخلی و تغذیه محوری) بسیار دشوار و از طریق آزمایش گران قیمت است. بنابراین از تحلیل اجزای محدود به منظور بررسی و بهینه سازی و طراحی اولیه قبل از ساخت قالب استفاده می‌شود. مسیر بارگذاری برای لوله T شکل به وسیله شبیه‌سازی اجزای محدود مورد مطالعه قرار گرفت [۲]. هدف از این شبیه‌سازی بررسی اثر تغذیه محوری بر تغییرات ضخامت و فشار داخلی بود. محققین نشان دادند که فرایند شکل دهی به تغذیه محوری بسیار حساس است. نتایج نشان داد نازکی دیواره لوله زمانی که تغذیه محوری افزایش یابد، کاهش می‌یابد. همچنین با افزایش در تغذیه محوری، برای اینکه قطعه به شکل نهایی خود برسد فشار داخلی ماکزیمم نیز باید افزایش یابد و فشار بیشتری برای غلبه بر چروکیدگی به دلیل تغذیه محوری مورد نیاز است. مسیر بارگذاری برای لوله T شکل نیز مورد مطالعه قرار گرفت.

در سال 2004 فرایند هیدروفرمینگ لوله اشکال Y را مورد مطالعه قرار داده شد. مطالعه با معادلات ساده شکل دهی فلزات برای برآورد اولیه پارامترهای فرایند شروع شد. سپس این پارامترها با استفاده از تحلیل اجزای محدود تصحیح شدند. در نهایت آزمایشاتی به منظور بررسی مسیر بار و بررسی اثر طول لوله در آزمایش برآمدگی انجام شد. با این حال، نتایج حاصل از شبیه‌سازی تا حد زیادی به داده‌های ورودی مانند تنش جریان، جنس لوله و ضریب اصطکاک در سطح قالب بستگی داشت [۲۲].

2-2-2- ج هندسه و ابعاد لوله

فرایندهای هیدروفرمینگ لوله برای تولید قطعات با سطح مقطع مختلف: مستطیلی، دوزنقه یا چندضلعی به ویژه در شکل دهی گوشه‌های محدب مورد استفاده قرار می‌گیرند. اگر گوشه‌ها از طریق بالجینگ تحت فشار داخلی برای یک ضخامت مشخص لوله شکل دهی شوند، فشار مورد نیاز تقریباً با شعاع گوشه به طور معکوس متناسب است. همچنین نازکی در ناحیه انتقال بین گوشه و ناحیه صاف سطح از دیگر نواحی سطح بیشتر است. هنگامی که قطعه تحت بارگذاری قرار می‌گیرد تمرکز تنش در ناحیه ی با حداکثر نازکی رخ می‌دهد [۲]، [۱۲].

تغییر شکل در گوشه با استفاده از روش اجزای محدود به منظور شبیه‌سازی فرایند هیدروفرمینگ لوله برای شعاع‌های مختلف گوشه مورد مطالعه قرار گرفت [۱۲]. نتایج شبیه‌سازی نشان داد که اصطکاک بین لوله و قالب مانع از جریان فلز به گوشه‌ها می‌شود. بنابراین بهبود شرایط روانکاری منجر به تغییر شکل یکنواخت خواهد شد. همچنین متوجه شدند که در شعاع گوشه کوچکتر، نازکی در قطعه در ناحیه انتقال آسان تر رخ می‌دهد. تغییرات ضخامت و پر شدن گوشه‌ها در هیدروفرمینگ لوله نیز مورد بررسی قرار گرفت که در آن اثر خواص ماده و هندسه قالب در انتخاب

پارامترهای فرایند هیدروفرمینگ مورد مطالعه قرار گرفتند [۱۱]. همچنین اثر توان کرنش سختی و شعاع گوشه قالب توزیع ضخامت در روی قطعه هیدروفرم شده بررسی گردید.

در سال ۲۰۰۳ شبیه‌سازی اجزاء محدود و آزمایشات لازم انجام گردید و همان‌طور که انتظار می‌رفت برای مقادیر کمتر توان کرنش سختی مقادیر بزرگتری در تغییر توزیع ضخامت به دست آمد. پارامتر دیگری که در فرایند هیدروفرمینگ لوله تاثیر گذار است، اندازه لوله (قطر) است. در سال ۲۰۰۵ اثر قطر لوله روی شکل‌پذیری برای یک قطعه ریلی در وسیله نقلیه، (مقطع مشابه با شکل 'H' کشیده) مورد بررسی قرار داده شد [۹]. در مطالعه چهار نوع مسیر بار مورد استفاده قرار گرفت. با کمی تغییر قطر تنها در حدود ۱۰ درصد (۹۰ - ۱۰۰ میلی متر)، شبیه‌سازی کاهش حدود یک سوم در نرخ نازکی را نشان داد. و توزیع ضخامت یکنواخت تری به ازای هر کدام از مسیرها به دست آمد. به طور کلی نتایج حاصل از تمام مطالعات نشان می‌دهد که جنس متفاوت لوله، ضخامت، قطر و شعاع گوشه قالب نیاز به شرایط متفاوت بارگذاری دارد و اثر متفاوتی در ضخامت دیواره لوله تحت فرایندهای هیدروفرمینگ دارد.

2-2-2-د جنبه های روانکاری در هیدروفرمینگ لوله

اصطکاک تأثیر قابل توجهی در فرایندهای هیدروفرمینگ لوله دارد. تماس فشار بالا و سطوح در تماس بزرگ باعث ایجاد نیروهای اصطکاک بالا بین لوله و قالب خواهد شد. این نیروها نه تنها روی پارامترهای فرایند بلکه روی کیفیت اجزاء، مانند توزیع ضخامت دیواره اثر می‌گذارند. بنابراین بررسی کاهش اصطکاک و تأثیر منفی آن در هیدروفرمینگ لوله ضروری به نظر می‌رسد. [۱۶] و [۲۸]. در سال ۲۰۰۲ شرایط اصطکاکی مورد مطالعه قرار گرفت [۲۳]. نتیجه گیری حاصل این بود که به دلیل فرایند تغییر شکل پیچیده، میکروساختار سطح به طور پیوسته تغییر خواهد کرد و در نتیجه شرایط اصطکاکی نیز تغییر خواهد کرد. پارامترهای اصلی موثر بر اصطکاک در هیدروفرمینگ لوله روان کننده، جنس لوله (مقاومت تسلیم)، بافت سطح و کیفیت سطح قالب، سختی روکش قالب و پوشش سطح قالب هستند. روان کننده بین سطح زبر و روشن لوله و قالب به دام افتاده و امکان روغنکاری بهتری را فراهم می‌کند که به فشار داخلی نیز بستگی دارد. به عبارت دیگر افزایش فشار منجر به افزایش در سطح تماس در مرز لوله و قالب می‌شود و ممکن است شرایط چسبیدگی رخ دهد.

شکل 2-5 هیدروفرمینگ لوله برای لوله T شکل نشان می‌دهد. از نقطه نظر اصطکاک سه ناحیه مختلف قابل تعریف اند: هدایت^۱، انتقال^۲ و ناحیه انبساط^۳ با توجه به اختلاف در جریان ماده و وضعیت تنش هر کدام از سه ناحیه

^۱ guided

^۲ Transition

^۳ expansion